

SXEDIO.GT4

1956: Η ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΟΚΑ, ΤΩΝ ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΩΝ, ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΙΩΝ ΣΤΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΡΡΙΨΗΣ ΝΕΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ ΓΙΑ ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Το **1956** ήταν η χρονιά της έντονης δράσης εναντίον των Αγγλων κατακτητών από την ΕΟΚΑ, των σκληρών συγκρούσεων και των πολλών θυμάτων από μέρους της οργάνωσης η οποία ωστόσο, δεν τάβαζε κάτω.

Από την άλλη αυτή την περίοδο μετά την απέλαση του Μακαρίου στις αρχές του Μάρτη ο Διγενής, εκτός από στρατιωτικό αρχηγός ανέλαβε διπλό ρόλο και υποδύοταν, στο βαθμό που μπορούσε από το ανάρτικο, και τον πολιτικό αρχηγό.

Οι καθημερινές διαταγές του στα στελέχη της ΕΟΚΑ και οι οδηγίες με φυλλάδια τηρούνταν με θρησκευτική ευλάβεια από τον Κυπριακό λαό.

Το έργο της ΕΟΚΑ και του αρχηγού της το **1956** αποδείχθηκε πολύ δύσκολο με τα σκληρά μέτρα που πήρε ο σιδερένιος Κυβερνήτης Σερ Τζων Χάρτιγκ που πίστευε ότι με αυτά θα μπορούσε να συντρίψει την ΕΟΚΑ.

Ομως η ΕΟΚΑ απέδειξε στο Χάρτιγκ ότι μπορούσε να τον κτυπήσει ακόμα και στο υπνοδωμάτιο του, παρά τα σκληρά μέτρα που έπαιρνε. Ένα μέλος της οργάνωσης τοποθέτησε κάτω από το κρεβάτι του ωρολογιακή βόμβα, η οποία, ωστόσο, δεν εξερράγη. Ομως η τοποθέτηση της αποτέλεσε μια πολύ σημαντική προειδοποίηση στον κυβερνήτη.

Ο αρχηγός της ΕΟΚΑ βρέθηκε στα μέσα του **1956** στις ορεινές περιοχές βορειοδυτικά του Τροόδους όπου καταδιώχθηκε πραγματικά άγρια από το βρετανικό στρατό, ο οποίος, ωστόσο, δεν μπόρεσε να τον βρει και να τον συλλάβει παρά τις προσπάθειες του.

Ανακάλυψε όμως το αρχείο του το οποίο έδωσε στη δημοσιότητα σε κάποιο στάδιο τον Αύγουστο του

1956.

Ακόμα το **1956** οι πρώτοι οκτώ από τους ενέα Κυπρίους ανέβηκαν στο ικρίωμα της αγχόνης και απαγχονίστηκαν από τον Χάρτιγκ, ο οποίος ήθελε να προειδοποιήσει και τους άλλους Κυπρίους να αποφεύγουν ανάμιξη στην ΕΟΚΑ.

(Ενατος απαγχονίστηκε στα μέσα του επόμενου χρόνου λίγο πριν τεθεί τέρμα στη σκληρή δράση του Χάρτιγκ).

Όμως οι απαγχονισμοί, αντί να κάμψουν τη δράση των μελών της ΕΟΚΑ αντίθετα αποτέλεσαν μεγαλύτερη πρόκληση, κυρίως στους νέους, που ενέτειναν τη δράση τους.

Στο πλαίσιο αυτής της δράσης πολλοί άλλοι νέοι έχασαν τη ζωή τους είτε σε συγκρούσεις με τους βρετανούς στη διάρκεια διαδηλώσεων στους δρόμους των πόλεων είτε στο αντάρτικο όπου προκαλούσαν με τις ενέδρες τους και τη δράση τους όλο και περισσότερα θύματα στους αποικιοκράτες.

Στο διπλωματικό τομέα οι Κύπριοι είχαν το **1956** να αντιπαλέψουν στα παρασκήνια των Ηνωμένων Εθνών στη διάρκεια νέας προσφυγής έχοντας στο πλευρό τους, παρά τα μετέπειτα παράπονα του αρχηγού της ΕΟΚΑ, και τις συνεχείς αμφιβολίες και τα μουρμουρητά των κυπρίων, την ελληνική Κυβέρνηση υπό τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και τον υπουργό Εξωτερικών του Ευάγγελο Αβέρωφ.

Ο Αβέρωφ παράλληλα φρόντιζε να φθάνουν στην Κύπρο τόσο χρήματα, για τις ανάγκες των ανταρτών, όσο και οπλισμός από τις στρατιωτικές αποθήκες της Ελλάδας με μυστικό τρόπο.

Οι Κύπριοι ποτέ δεν είχαν αποδεχθεί τις δυσκολίες και πάντοτε διαμαρτύρονταν, ακόμα και μετά το τέλος του αγώνα για την όλη στάση που τηρούσε η ελληνική Κυβέρνηση την περίοδο αυτή.

Την ίδια περίοδο η Κύπρος απέκτησε περισσότερη στρατηγική σημασία για τους Βρετανούς σαν ξέσπασε η κρίση στο Σουέζ και οι αγγλογάλλοι εξορμούσαν με τα αεροπλάνα τους από το νησί με στόχο τη διώρυγα.

Ετσι οι Αγγλοι, προσπάθησαν να πλασάρουν στον Κυπριακό σχέδια, τα οποία με την πάροδο των δεκαετιών και των γεγονότων που μεσολάβησαν, φαντάζουν ως "ευλογία" για τον Κυπριακό λαό.

Ωστόσο ο κυπριακός λαός μέσα στη δίνη του αγώνα της ΕΟΚΑ, του φανατισμού, και του ενθουσιασμού από κάποιες επιτυχίες, αλλά και της έλλειψης πεπειραμένης πολιτικής ηγεσίας, απέρριπτε το ένα σχέδιο που του προτεινόταν μετά το άλλο και ιδιαίτερα σε μια περίοδο που δεν είχε ακόμα αρχίσει να αναμιγνύεται, από τους βρετανούς, ο τουρκικός παράγοντας.